

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 21 augusti 2002

Nr 708—709

INNEHÅLL

Nr		Sidan
708	Lag om farledsavgift	3627
709	Statsrådets förordning om ändring av 1 § förordningen om kommunikationsförvaltningen ...	3634

Nr 708

L a g

om farledsavgift

Given i Helsingfors den 16 augusti 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Farledsavgift

För täckande av de kostnader som staten åsamkas genom byggande, underhåll och skötsel av allmänna farleder för sjöfarten och av säkerhetsanordningar som behövs för sjötrafiken samt av isbrytarassistenten tas till staten ut en farledsavgift enligt denna lag.

2 §

Avgiftens storlek

Med farledsavgiften täcks kostnaderna för den verksamhet som anges i 1 §. Av de kostnader som åsamkas staten för isbrytarassistenten kan dock en del lämnas obeaktade då genom förordning av statsrådet bestäms om detaljerade avgiftsgrunder eller avgifter.

2 kap.

Myndigheter

3 §

Tullmyndigheterna

Tullmyndigheterna svarar för att farledsavgiften tas ut. Tullstyrelsen kan utfärda närmare bestämmelser om förfarandet när farledsavgift tas ut.

4 §

Sjöfartsverket

Sjöfartsverket skall utan hinder av sekretessbestämmelserna tillställa tullmyndigheterna utredningar och utlåtanden samt annat material som behövs för tillämpningen av denna lag. Sjöfartsverket skall vid behov ge tullmyndigheterna även annan handräckning.

RP 38/2002
TrUB 10/2002
RSv 92/2002

3 kap.

Betalningsskyldighet

5 §

Betalningsskyldighet

Envar som bedriver handelssjöfart i finskt vattenområde med registrerat finskt fartyg eller med utländskt fartyg är skyldig att betala farledsavgift.

Skyldighet att betala farledsavgift föreligger inte då fartyg på väg från en utländsk hamn till en annan passerar genom finskt vattenområde utan att anlöpa finsk hamn.

6 §

Ansvar för betalning av avgiften

För betalningen av avgiften svarar redaren och den som för redarens räkning anmäler fartyget för inklarerung eller i inrikestrafik är redarens ombud.

En betalningsskyldig som inte är bosatt i Finland samt en utländsk betalningsskyldig skall ha ett av tulldistriktet godkänt, i Finland bosatt ombud, som svarar för de förpliktelser som den betalningsskyldige har enligt denna lag och för påföljderna av att dessa förpliktelser försummas.

4 kap.

Uttagande av avgift

7 §

Farledsavgift i utrikestrafik

I utrikestrafik tas farledsavgiften ut som en engångsavgift då fartyget anländer till Finland.

Engångsavgiftens storlek bestäms på grundval av fartygets nettodräktighet och isklass.

Närmare bestämmelser om engångsavgiftens storlek och vid behov om dess övre gräns utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §

Farledsavgift i inrikestrafik

I inrikestrafik tas farledsavgiften ut kalenderårsvis som en årsavgift. Årsavgiftens storlek bestäms på grundval av fartygets nettodräktighet. Närmare bestämmelser om årsavgiftens storlek utfärdas genom förordning av statsrådet.

Som inrikestrafik betraktas en resa mellan två hamnar i Finland, om inte någon utländsk hamn besöks under resan för lastning eller lossning eller för tagande eller avlämnande av passagerare.

9 §

Beaktande av farledsavgiften i inrikestrafik

Om ett fartyg för vilket har betalats farledsavgift i inrikestrafik anländer från utlandet under samma kalenderår, uppbärs som farledsavgift hälften av den engångsavgift som anges i 7 §.

10 §

Betalningsanmälan

Redaren skall för fastställande av farledsavgiften lämna en betalningsanmälan till tullmyndigheterna. I anmälan skall finnas de uppgifter som behövs för bestämmande av avgiften enligt de grunder för avgiften som anges i 5 kap.

Betalningsanmälan om ett fartyg i utrikestrafik inlämnas till den tullanstalt där fartyget inklarerats.

Betalningsanmälan om ett fartyg i inrikestrafik skall lämnas till den tullanstalt som är närmast fartygets hemort. Anmälan skall lämnas årligen före utgången av mars eller, om fartyget då inte är i trafik, så snart fartyget inleder trafiken.

Betalningsanmälan kan också lämnas i elektronisk form eller i annan för automatisk databehandling lämplig form.

5 kap.

Grunder för avgiften

11 §

Fartygs nettodräktighet

Som ett fartygs nettodräktighet används den nettodräktighet som anges i fartygets mätbrev, om inte annat följer av 2 mom.

Om fartyget inte har något mätbrev, om den dräktighet som anges i mätbrevet inte motsvarar fartygets verkliga dräktighet eller fartyget enligt gällande mättningsregler för fartyg inte är berättigat att använda den dräktighet som anges i mätbrevet fastställer Sjöfartsverket fartygets nettodräktighet som grund för farledsavgiften i enlighet med gällande mättningsregler för fartyg.

12 §

Isklass

Fartyg hör till isklasser enligt följande:

1) till specialisklass (isklass I A Super) fartyg hos vilket konstruktionens hållfasthet i fråga om de för fartygets isforceringsförmåga viktigaste delarna av fartyget i väsentlig mån överträffar vad som fordras i isklassen I A och vilket även vad skrovform och maskineffekt beträffar kan ta sig fram under svåra isförhållanden,

2) till isklass I A, I B eller I C enligt isförstärkning och maskineffekt, fartyg som uppfyller föreskrivna krav för vintertrafik och är förstärkta för gång i is,

3) till isklass II fartyg, som har ett eget framdrivningsmaskineri och vars skrov är av stål och som är konstruerat för gång i högsjö, men inte förstärkt för gång i is,

4) till isklass III fartyg som inte hör till någon isklass enligt 1—3 punkten.

Närmare bestämmelser om de uppgifter och utredningar som behövs för fastställande av isklass samt om de utrustningskrav som ställs på fartyg som hör till de olika isklasserna utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs också om isklassdjupgående och bestämmande av isklass för fartygskombinationer.

Sjöfartsverket utfärdar närmare föreskrifter om de krav för vintertrafik av vilka skillnaderna mellan de olika isklasserna framgår, samt styrker en förteckning över finska isklasser som motsvarar godkända klassificeringssällskaps klassbeteckningar.

13 §

Fastställande av isklass

En inspektör vid Sjöfartsverket eller en utomstående inspektör som verket befullmäktigat fastställer ett fartygs isklass på redarens begäran.

Redaren skall ge inspektören de uppgifter och utredningar som behövs för fastställande av isklass.

Isklassen fastställs

1) på basis av den förteckning över finska isklasser som motsvarar godkända klassificeringssällskaps klassbeteckningar och som styrkts av Sjöfartsverket med stöd av 12 § 3 mom.,

2) på basis av ett särskilt intyg som utfärdats av ett godkänt klassificeringssällskap, eller

3) i beslut som avser enskilda fartyg och som Sjöfartsverket fattar på basis av de bestämmelser som verket utfärdat med stöd av 12 § 3 mom.

14 §

Isklassintyg

Isklassintyget utfärdas på redarens begäran av en inspektör som avses i 13 §.

I isklassintyget specificeras de uppgifter som utgjort grund för fastställande av isklassen.

Isklassintyget är i kraft så länge de uppgifter som utgjort grund för fastställande av isklassen inte har ändrats. Intyget är dock i kraft högst så länge klassificeringscertifikatet för fartyget är i kraft. Om de uppgifter som utgjort grund för fastställande av isklassen för ett fartyg förändras, till exempel klassificeringssällskapets klassbeteckning, maskineffekten eller djupgåendet, är redaren skyldig att hos inspektören anhänga om ett nytt isklassintyg senast då fartyget för första gången efter förändringen är i Finland.

Redaren skall ge inspektören de uppgifter och utredningar som behövs för utfärdande av isklassintyg. Närmare bestämmelser om uppgifterna och utredningarna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Sjöfartsverket fastställer ett formulär för isklassintygsblanketten.

15 §

Utomstående inspektörers skyldigheter

I ärenden som gäller fastställande av isklass och utfärdande av isklassintyg skall även en av Sjöfartsverket befullmäktigad utomstående inspektör iakttä lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), språklagen (148/1922), lagen om offentlighet i myndigheters verksamhet (621/1999) och lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966).

16 §

Återkallande av isklassintyg

Om ett fartyg har skadats eller konstruktionens skick av någon annan orsak har blivit sämre, skall Sjöfartsverket vid behov återkalla det isklassintyg som utfärdats för fartyget och fastställa en ny lägre isklass som motsvarar fartygets förmåga att gå i is och konstruktionens skick.

Redaren skall till Sjöfartsverket anmäla en isskada eller en annan skada som försämrar fartygets skick.

17 §

Avsaknad av isklassintyg

Har fartyget inte ett isklassintyg som är i kraft, tas farledsavgift för utrikestrafik ut enligt isklass III.

18 §

Felaktig isklass

Är isklassen enligt isklassintyget bättre än vad fartygets egenskaper förutsätter och detta beror på att felaktiga uppgifter om fartyget givits för fastställande av isklass, tas far-

ledsavgift ut enligt isklass III för den tid då fartygets isklass har varit felaktig.

6 kap.

Avgiftsfrihet

19 §

Avgiftsfrihet enligt antalet betalningar och tilläggsavgift

Har för ett passagerarfartyg som är registrerat för minst 120 passagerare betalats farledsavgift 32 gånger och för ett annat fartyg 10 gånger, är fartyget under samma kalenderår befriat från ytterligare engångsavgifter för utrikestrafik, om de uppgifter som inverkar på farledsavgiftens storlek inte ändras så att engångsavgiften stiger.

Om de uppgifter som inverkar på farledsavgiftens storlek ändras så att engångsavgiften stiger, skall för fartyget i farledsavgift betalas ett tillägg. Avgiften betalas till ett belopp som motsvarar de 32 högsta engångsavgifterna som för ett kalenderår bestäms för ett passagerarfartyg som är registrerat för minst 120 passagerare och för ett annat fartyg de 10 högsta engångsavgifterna som bestäms för ett kalenderår.

I 1 och 2 mom. nämnda avgifter kan betalas på en gång i förskott.

Tullmyndigheterna skall på begäran av den betalningsskyldige utfärda intyg över avgiftsfrihet, om de avgifter som nämns i 1 eller 2 mom. bevisligen har betalats. Intyget över avgiftsfrihet förfaller om de uppgifter som inverkar på farledsavgiftens storlek ändras så att engångsavgiften stiger.

20 §

Övrig avgiftsfrihet

Farledsavgift tas inte ut för fartyg

- 1) som används enbart i insjötrafik,
- 2) som anländer till och lämnar Finland genom Saima kanal utan att anlöpa någon hamn vid Finlands kust,
- 3) som staten äger och som inte används i kommersiellt syfte, eller
- 4) som av tvingande skäl eller enbart för inhämtande av order för vidare resa eller för

istandsättning eller undersökning av behovet av istandsättning av fartyget anlöper finsk hamn utan att lossa eller ta last eller avlämna eller ta passagerare.

För fartyg som avses i 1 mom. 2 punkten tas dock i samband med resan till Saima kanal ut hälften av farledsavgiften såväl då fartyget samtidigt för med sig last från utlandet till en hamn vid Finlands kust som då fartyget för last till utlandet från en hamn vid Finlands kust.

Befriade från att på nytt betala farledsavgift är fartyg som under samma resa mellan lastningar i Finland av lastnings- eller stuvningstekniska skäl anlöper utländsk hamn för att fylla på sin last.

7 kap.

Avgiftsrättelse och efterdebitering

21 §

Rättelse till avgiftstagarens fördel

Har farledsavgiften eller en del därav på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att tulldistriktet till någon del inte har prövat saken inte blivit påförd eller återburits till ett för högt belopp utan att den betalningsskyldige har orsakat det, skall tulldistriktet, om ärendet inte annars är anhängigt eller har avgjorts genom beslut med anledning av besvär, rätta sitt beslut.

Rättelsen skall göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter det under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller med stöd av den betalningsskyldiges anmälan borde ha fastställts.

22 §

Rättelse till den betalningsskyldiges fördel

Om tulldistriktet med anledning av rättelseyrkande eller besvär eller av annan orsak konstaterar att farledsavgiften har fastställts till ett för högt belopp eller återburits till ett för lågt belopp, skall tulldistriktet rätta sitt beslut, om inte ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär.

Rättelse kan göras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller även senare på grundval av ett skriftligt yrkande som gjorts inom nämnda tid.

23 §

Efterdebitering

Har farledsavgiften blivit helt eller delvis opåförd på grund av att den betalningsskyldige helt eller delvis har försummat sin anmälningsplikt eller för påförande av farledsavgift inlämnat bristfällig, vilseledande eller oriktig anmälan eller annan uppgift eller handling, eller har farledsavgiften av nämnda skäl återburits till ett för högt belopp, skall tulldistriktet ålägga den betalningsskyldige att betala den farledsavgift som inte påförts.

Efterdebitering skall verkställas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller borde ha fastställts.

24 §

Hörande av betalningsskyldig

Innan rättelse till avgiftstagarens fördel eller efterdebitering verkställs, skall den som enligt 6 § svarar för betalningen av farledsavgiften beredas tillfälle att bli hörd.

25 §

Avgiftshöjning

Farledsavgiften kan höjas

1) med högst 30 procent, om den betalningsskyldige har lämnat bristfälliga eller oriktiga uppgifter för fastställande av farledsavgiften eller helt eller delvis försummat sin anmälningsplikt, eller

2) med högst 50 procent, om den betalningsskyldige för fastställande av farledsavgiften uppsåtligen eller av grov vårdslöshet har lämnat en bristfällig, vilseledande eller oriktig anmälan eller annan uppgift eller handling, underlåtit att lämna uppgifter för fastställande av farledsavgift eller annars

försummat sin skyldighet att lämna uppgifter och förfarandet har varit ägnat att medföra att den betalningsskyldige skulle ha kunnat undgå farledsavgift.

Om ett förfarande som avses i 1 mom. 2 punkten med beaktande av den fördel som kan fås därav och andra omständigheter som inverkar på ärendet skall anses som grovt, skall farledsavgiften höjas med minst 50 och högst 100 procent.

26 §

Felavgift

Om det förfarande som avses i 25 § 1 mom. gäller en åtgärd för vilken någon farledsavgift inte påförs eller om avgiftsbeloppet är obetydligt och avgiftshöjning inte har påförts, kan i felavgift uppbäras minst 10 och högst 2 500 euro.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

27 §

Inspektörens befogenheter

En inspektör har rätt att besiktiga ett fartyg i den utsträckning som är nödvändigt för fastställande eller kontrollerande av isklass samt för utfärdande av isklassintyg. Bostadsutrymmen på fartyget får dock inte besiktigas.

28 §

Nedsättning eller befrielse i fråga om farledsavgift

Sjöfartsverket kan på skriftlig ansökan i enskilda fall bevilja nedsättning av farledsavgift eller befrielse från sådan avgift eller föreskriva att en farledsavgift som redan har betalats eller en del därav skall återbetalas, om

1) detta påkallas av synpunkter som ansluter sig till främjandet av turismen, kustfarten eller transitotrafiken eller av vägande skäl i anslutning till främjandet av Finlands utrikeshandel, eller

2) det med hänsyn till förhållandena vore uppenbart oskäligt att ta ut avgiften till fullt belopp.

Kommunikationsministeriet kan överta avgörandet av ett ärende som gäller nedsättning av eller befrielse från avgiften, om ärendet är principiellt viktigt.

29 §

Straffbestämmelse

Den som försummar sin anmälningsplikt eller någon annan skyldighet enligt denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller annars bryter mot denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *farledsavgiftsförseelse* dömas till böter.

30 §

Ändringssökande och rättelseyrkande

Ändring i beslut som gäller farledsavgift eller återbäring av farledsavgift eller i något annat beslut av tullmyndigheterna som meddelats med stöd av denna lag kan sökas, om inte något annat anges i denna lag, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i tullagen (1466/1994) bestäms om sökande av ändring.

Den som är missnöjd med ett beslut om fastställande av isklass eller om utfärdande av isklassintyg som fattats av en av Sjöfartsverket befullmäktigad utomstående inspektör kan framställa ett skriftligt rättelseyrkande hos Sjöfartsverket. Rättelseyrkandet skall framställas inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Till beslutet skall fogas en anvisning om rättelseyrkande.

Om sökande av ändring i beslut som Sjöfartsverket fattat med stöd av denna lag, i 28 § 2 mom. avsett beslut av kommunikationsministeriet och i beslut om rättelseyrkande enligt 2 mom. gäller vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

31 §

Övriga bestämmelser om farledsavgift

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på betalning av farledsavgift vad som i tullagen bestäms om betalning av tull.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på påföljder vid dröjsmål med betalning av farledsavgifter, indrivning i utskökningsväg och säkerställande av indrivning vad som bestäms i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995), lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961), med undantag av bestämmelserna om grundbesvär, samt lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

9 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

32 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 2002.

Helsingfors den 16 augusti 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Genom denna lag upphävs lagen den 30 december 1980 om farledsavgift (1028/1980) jämte ändringar.

Till utgången av 2002 tillämpas 10 § förordningen om farledsavgift (1016/1983).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

33 §

Övergångsbestämmelser

Isklassintyg som har utfärdats innan denna lag träder i kraft är fortfarande giltiga, dock högst till utgången av 2003, om inte Sjöfartsverket beslutar något annat med stöd av denna lag.

Lagens 28 § tillämpas först från och med den 1 januari 2003.

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Nr 709

Statsrådets förordning**om ändring av 1 § förordningen om kommunikationsförvaltningen**

Given i Helsingfors den 14 augusti 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *fogas* till 1 § 2 mom. statsrådets förordning den 26 juli 2001 om kommunikationsförvaltningen (697/2001) en ny 6 a punkt som följer:

1 §

Uppgifter

— — — — — samla in uppgifter och informera om kränkningar av dataskyddet för att förebygga dessa;
— — — — —

— — — — — Kommunikationsverket skall
— — — — —

6 a) utreda sådana kränkningar av dataskyddet som via de allmänna telenäten riktas mot datasystem och telekommunikation samt

— — — — — Denna förordning träder i kraft den 1 september 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2002

Minister *Johannes Koskinen*

Kommunikationsråd Kristiina Pietikäinen